

Aftellen!

Anne Fine
Vicky Gausden

bontekoe

Hoofdstuk 1

Een mooie kooi

11:04.

Maarten Simons zat op een krant.
De vloer van zijn kamer lag er vol mee.

“Nou? Mag ik een ratje?” vroeg hij aan papa.

“Nee,” zei papa.
Hij begon aan de laatste hoek.

“Ik beloof dat ik er goed voor zal zorgen.”

“Dat geloof ik wel,” zei papa.
“Maar daar gaat het niet om.
Stel je het leven van zo’n ratje voor.
Zou jij je hele leven in een kooi willen
zitten?”

“Ik zou hem er ook uit laten,” zei Maarten.

“Maar je bent de hele dag op school.”

Maarten telde op zijn vingers.

“Ik ben maar zeven uur van huis,” zei hij.

Papa verfde over het laatste stukje gele muur.

“Dat is erg lang om in je eentje in een kooi te zitten,” zei hij.

“Ik zou hem speelgoed geven voor als ik weg ben.”

“Ik weet niet of het dan leuk genoeg is voor het beestje.”

“Maar hij zou schoon zijn en veilig.”

Papa keek om zich heen naar de vier blauwe muren.

“Jouw kamer is schoon en veilig,” zei hij.
“Een mooie kooi, voor een jongen als jij.
Maar je zou hier niet zeven uur in je
eentje willen zitten.”

“Ik zou dat best kunnen,” zei Maarten.

Papa stak de kwast in de lege verfpot.

“Bewijs het maar,” zei hij.
“Blijf vandaag in deze kamer.”

Maarten bekeek de lege kamer.

“Hier? De hele dag?”

“Zeven uur lang,” zei papa.
“Zo lang als jij op een schooldag van huis
bent.”

Maarten keek op de klok.
Het was net na elf uur.

“Je begint om twaalf uur,” zei papa.

“Tot die tijd maak je je klaar.

En daarna kijken we of je het vol kunt houden.

Van twaalf tot zeven.”

“En als het lukt, mag ik een ratje?” vroeg Maarten.

Papa raapte een vieze doek op.

“Ja,” zei hij. “Als het je lukt gaan we samen een ratje kopen.”

“Goed,” zei Maarten.

“Hoe laat heb jij het?

Bij mij is het vier over elf.”

Ze zetten hun klokken gelijk.

“Oké,” zei papa. “Het is vier over elf.
Een bord eten. Een fles water.
Drie dingen om mee te spelen.
En alle kranten op de vloer.
Sprekten we het zo af?”

“Ik ben om twaalf uur terug,” zei Maarten.
“Dan ben ik er klaar voor.”

Hoofdstuk 2

Klaar?

11:58.

Papa pakte de deurklink vast en keek op zijn klok.

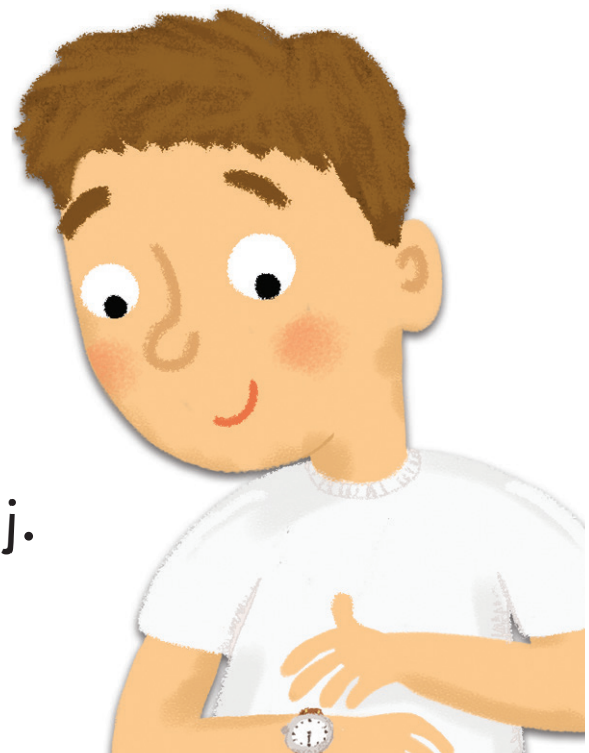
“Ben je er klaar voor?” vroeg hij.

Maarten keek alles na.

Hij had een fles water,
een bord met eten en drie
dingen uit de doos met
speelgoed.

Hij legde alles voor zich
op de grond.

“Ik ben er klaar voor,” zei hij.

“Doe je de deur op slot?”

“Nee,” zei papa.

“Ik vind niet dat je dieren op moet sluiten.
En ook niet mensen zoals jij.”

En toen deed hij de deur dicht.

Hoofdstuk 3

Een doos met blokken

12:01.

Maarten bekeek zijn mooie kooi.

Warme vlagen wind kwamen
door het open raam.

Het plafond was fris wit.
Er hing een kaal peertje aan.

De muren hadden een frisse blauwe kleur.

Op de vloer lag een zee van kranten.

Daarop lagen drie dingen die Maarten
uit de doos met speelgoed van zijn zusje
had gepakt.